

ganske bredt sammensat. Hovedparten af de etniske og politiske grupperinger er repræsenteret, og vigtigt er det at notere, at både parlamentsvalget i februar 1995 og præsidentvalget den 24. december 1995 blev overvåget af internationale valgobservatører, der fandt, at valghandlingerne blev gennemført tilfredsstillende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om offentliggørelse af hemmelige rådsprotokoller.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 24/10 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det vil være velkendt for Tingets medlemmer og ikke mindst for medlemmer af Folketingets Europaudvalg, at regeringen konstant arbejder for større åbenhed i EU. Det seneste konkrete resultat er Rådets vedtagelse den 2. oktober sidste år af en adfærdskodeks om offentliggørelse af mødeprotokoller og erklæringer til mødeprotokoller i de tilfælde, hvor Rådet optræder som lovgivende myndighed.

Med denne adfærdskodeks forpligter Rådet sig til at anvende erklæringer til optagelse i protokollen med stor tilbageholdenhed. Det understreges, at erklæringer, der fremsættes, endvide-

re skal være forenelig med retsaktens tekst. Tidligere blev erklæringer til mødeprotokollen som hovedregel ikke offentliggjort. I henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets forretningsorden er der tavshedspligt om Rådets forhandlinger.

Med den nye adfærdskodeks har Rådet præciseret, hvordan man fra den 2. oktober 1995 vil administrere tavshedspligten for så vidt angår erklæringer til mødeprotokollen. Det betyder, at erklæringer til mødeprotokollen offentliggøres, medmindre det på anmodning af et medlemsland konstateres, at der er flertal mod offentliggørelse. Et medlemsland kan fremover altid selv offentliggøre egne erklæringer til Rådets mødeprotokol. Hermed er det sikret, at der fremover bliver afgivet færre erklæringer, og at de erklæringer, der bliver givet, som altovervejende hovedregel vil blive offentliggjort.

Skulle det ske, at en erklæring ikke offentliggøres, vil regeringen være bundet af tavshedspligten i henhold til forretningsordenens artikel 5, stk. 1, og vil derfor ikke kunne offentliggøre den. Gør den det alligevel, vil vi kunne udsættes for kritik for ikke at overholde Rådets forretningsorden og i værste fald for en retssag ved EF-Domstolen.

Åbenheden ligger, som jeg har sagt det, regeringen meget på sinde, og regeringen vedtog derfor på sit møde i Det Udenrigspolitiske Nævn den 16. november 1995 at anvende de nye regler i EU så åbent, som det er muligt, uden at overtræde dem. Regeringen besluttede, at Danmark fremover altid offentliggør ensidige danske erklæringer til Rådets mødeprotokol, når Rådet optræder som lovgivende myndighed. I de tilfælde, hvor nogle rejser indvendinger mod offentliggørelse af en erklæring, som Danmark afgiver sammen med andre medlemslande og/eller Kommissionen, søger den danske regering altid at opnå flertal i Rådet for offentliggørelse, og endelig at erklæringer til Rådets protokol, som er offentligt tilgængelige, tilsendes Folketingets Europaudvalg.

Regeringen kan ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag. Vi finder, at den adfærdskodeks, som der er blevet opnået enighed om, bringer os et langt stykke videre frem imod den åbenhed i EU's institutioner, som vi arbejder for. Det vil være kendt også for forslagsstillerne, at større åbenhed også er et element i regeringens forhandlingsgrundlag ved regeringskonferencen, der starter i 1996.